

Tanke, om det høje Ting samtidig med, at de nærværende Indtægter ikke strække til, og samtidig med, at Kravene til Statskassen stige, vilde formindste Statskassens Evne til at efterkomme disse Krav. Det er af den Slags Ting, som jeg dog haaber, at det høje Ting ikke vil være med til, og jeg anbefaler derfor gentagende Vædringsforslag under Nr. 27, der angaar Bevarelsen af Kultolden.

Ordføreren (M. A. N.): Jeg skal tildele mig ogsaa at dvæle ved det Hovedændringsforslag, som jo foreligger angaaende Bevarelsen af Tolden paa Stentul. Jeg skal minde om, at, da jeg i Gaar omtalte det, berørte jeg det ogsaa i den samme Forhindelse, hvori det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) havde omtalt det, og hvor det i Dag endnu bestemtere er sat af den højtærede Finansminister, nemlig i Sammenhæng med det efterfølgende Forslag om Ophævelse af Skibsafgiften. Det var ganske naturligt, at Tanken, naar disse Forslag stod tilbage, vendte sig fortrinsvis mod dem, man spurgte sig selv: Hvilken Skæbne kan der vente disse Forslag? Hvorledes var nu Situationen? Med Hensyn til Kultolden var det den, som den højtærede Finansminister har fremhævet i Dag udtryffeligt selv, at der ikke har foreligget noget Toldlovsforslag for Rigsdagen, i hvilket ikke Kultoldens Ophævelse har været foreslaaet; der har ikke været vedtaget noget Toldlovsforslag i dette høje Ting uden at Kultoldens Ophævelse deri har været indeholdt. Saaledes var Situationen, og saa kommer der pludseligt et Flertal og foreslaar nu denne Kultolds Bevarelse. Ja, det var en Overraskelse, som unøgtelig bevirkede, at man maatte sige sig selv: Er der saadanne Udsigter for det grønne Træ; ja, hvorledes skal det saa gaa med det tørre, i denne Sammenhæng Skibsafgiften? Thi i Modsatning til Kultolden har der ikke foreligget noget Toldlovsforslag, uden at dette Ting har stemt for, saa vidt jeg veed, Bevarelsen af denne, og der er kun et Mindretal af Udvalget, som har samlet sig om et Forslag til Skibsafgiftens Ophævelse. Saa var det ganske naturligt, at jeg sagde mig selv: Der er ikke efter den Situation, som historisk her foreligger, det bedste Haab om Skibsafgiftens Ophævelse; derimod er der dog betydeligere Haab om at slippe for Kultolden; men hvis nu ogsaa dette Haab skulde glippe, ja, hvad bliver der saa egentlig tilbage af det Princip, som er stillet i Spidsen af dette Ting, nemlig Ophævelsen af Afgifterne paa Naastoffer og Hjælpestoffer osv? Det var ganske naturligt, at jeg gjorde

opmærksom paa, at dersom man virkelig vilde gaa hen og i Henseende til disse to Hovedposter paa den ene Side fravige Traditionen fuldstændig og paa den anden Side holdt paa Traditionen, vilde der der indtræde skæbnesvangre Følger, som efter min Opfattelse maatte føre til, at man maatte sige, at den Toldreform, som nu forelaa, har vigtet et af Hovedprincipperne, som man altid har været enig om at fastholde i Henseende til Toldloven. Naar der altsaa ikke er Mulighed for at føre dem bægge igennem, ja, saa er det i alt Fald vist, at jeg haaber, at det høje Ting vil være med til at gennemføre det ene, og naar nu den højtærede Finansminister har udtalt sig med vis Velvillie overfor Forslaget om at bevare Kultolden, saa hørte jeg paa den anden Side ud af hans Ord dog en Slags Hensiktsstilling i det mindste eller en Slags Venlighed for den anden Tanke, nemlig at naar vi kom til Skibsafgiften, kunde man maatte komme til det omvendte Resultat. Der kunde i alt Fald være Udsigt til, at naar Tinget fornægtede Traditionen med Hensyn til Kultolden, kunde det behage Tinget at gøre det samme i Henseende til Skibsafgiften, ogsaa der at fornægte Traditionen og komme til et andet Resultat end det, Tinget hidtil har ønsket. Men ligesuldt mener jeg, at et Spørgsmaal om Skibsafgiften, naar vi kommer til den, og et andet er foreløbig Spørgsmaalet om Kultolden, som jo alene foreligger, og jeg vil da sige, at det har overrasket mig noget at høre min ærede Kollega fra 6te Kreds (B. Petersen) anbefale den og endog være med til at stille Forslaget om Kultoldens Bevarelse, thi netop i Betænkningen af 1873—74, som jeg omtalte i Gaar, og som indeholder en saa udmærket Udvikling til Fordel for Kultoldens Opgivelse, finder jeg min ærede Kollega blandt de Medlemmer, der have været med dertil. Jeg kan heller ikke anerkende, at der i Argumenterne om, at Fragten og andre Udgifter kunne variere, kan ligge nogen som helst Begrundelse for, at man ikke snarest muligt skulde se at blive af med den faste Afgift, som altid hviler paa den paagældende Vare. Jeg kan heller ikke forstaa, at man kan gaa med til at bevare Kultolden, naar man samtidig f. Eks. ophæver Salttolden. Alle de Grunde, der kunne anføres mod Kultoldens Ophævelse, kunne i forøget Maaal fremsføres imod Ophævelsen af Salttolden. Der spises jo ikke saadanne Kvantiteter Salt, at Afgiftens Ophævelse kan mærkes af den enkelte Forbruger, for saa vidt Taler er om Menigmand, og naar der er Spørgsmaal om, hvilken Rolle Kræ